

[Waldemar Laursen.]

anbefale forslaget til folketingsbeslutning herom.

Helga Pedersen: Den konvention, som nu ønskes ratificeret, er et godt bevis på, at der er vækst og fremgang i det internationale samarbejde til fremme af den fredelige udnyttelse af atomenergien. I betragtning af det samarbejde, der allerede foregår på nordisk plan på dette område, må det vel formodes, at en praktisk ordning, således som den nu er beskrevet i konventionen, nok ville være blevet bragt i stand på nordisk plan også uden initiativ af Den internationale Atomenergi Organisation, men det kan selvfølgelig kun påskønnes, at initiativet er udgået derfra. Selve konventionen er undertegnet på sædvanlig måde under forbehold af ratifikation, det vil altså sige, at der kan kun blive spørgsmål om et ja eller et nej til konventionens tekst, således som den foreligger.

Efter konventionens formål og indhold er det efter min opfattelse ubetænkeligt at sige ja til denne konvention. Det bliver naturligvis nødvendigt at fastsætte visse nærmere regler til forberedelse af eventuel bistand, selv om vi håber, der aldrig skal blive brug for, at sådan bistand ydes, men dette spørgsmål må overlades til regeringen i samarbejde med den internationale organisation og med de andre nordiske lande, som deltager i denne konvention.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til folketingsbeslutning.

Knud Thomsen: Også jeg kan på mit partis vegne anbefale dette forslag til folketingsbeslutning til vedtagelse. Vi ved jo på forhånd, at vi faktisk ikke kan lave om; som det ærede medlem frk. Helga Pedersen sagde, er det således, at vi skal sige ja eller nej. Jeg ved ikke, om man rent teknisk kan ratificere med forbehold. Det er gjort i andre lande, jeg tror ikke, det er gjort her.

Jeg har læst forslaget med interesse, fordi jeg har set, at det er det første forslag af den art og det muligvis kan danne skole for andre. Nu er der nogle uklarheder heri, ikke store nok til, at jeg synes, man behøver at behandle dem i et udvalg, men jeg vil gerne fremkomme med nogle enkelte bemærkninger om dem, således at den højtærede under-

visningsminister kan svare på dem her eller eventuelt ved anden behandling.

Jeg vil først lige pege på det forhold, at det faktisk ikke er en nordisk overenskomst, der her foreligger, men en overenskomst mellem de nordiske lande og Den internationale Atomenergi Organisation, og ifølge artikel II, stk. b, kan denne opfordre andre af sine medlemslande, som altså ikke er medlemmer af den nordiske blok, til også at yde bistand, hvad der jo er godt og udmærket; jo flere af den slags traktater der kunne komme, desto bedre. Det vil imidlertid også fremgå, at der kan være tale om muligt misbrug. Derfor siges det i artikel I, at bistanden ikke må udnyttes på en sådan måde, at den fremmer noget militært formål.

Men i en nødsituation vil det altså sige, at vi i vort land på egen begæring, fremsat dels over for de nordiske lande, dels over for atomenergiorganisationen, kan få hjælp fra forskellig side, deriblandt også fra ikke-nordiske lande, og derfor synes jeg, det kunne være rart at se en lille smule på, jeg havde nær sagt, hvordan man nu kan komme af med hjælpen igen, for det kan jo somme tider knibe. Jeg vil dér gerne gøre opmærksom på, at jeg i alt fald finder nogen uklarhed på et par punkter. Det er højst rimeligt, at der i et tillæg til traktaten er angivet de kompetente myndigheder; det er og bliver jo en art postadresse for de steder, hvortil man skal henvende sig fra de forskellige landes side, når man vil begære eller give tilsagn om bidrag til hjælp, og det er uhyre rigtigt og godt. Disse kompetente myndigheder kan ændres uafhængigt af overenskomsten og efter meddelelse fra hvert enkelt land. Ifølge artikel V er disse kompetente myndigheder — det gælder altså også Danmark — bemyndiget til at modtage begæringer og tilbud om bistand. Et er imidlertid at modtage en begæring om noget, så kan man sige ja eller nej; men hvad menes der med, at de kompetente myndigheder er bemyndiget til at modtage tilbud? Vil det sige, at i vort land atomenergi-kommissionen er bemyndiget til at modtage tilbud, eller skal regeringen spørges derom via sundhedsstyrelsen? Der er en lille smule forskel, der er en nuance i det dér. Jeg håber, jeg har udtrykt mig klart nok over for den højtærede undervisningsminister;